

ставенъ и въ Централна С. България около Никополъ, Сомовитъ, Плѣвенъ, както и по на западъ; но въ последнитѣ мѣста се явява само горния или атурския подкатъ.

Южно-европейскиятъ сенонски типъ провлича се по Източния Балканъ а отчасти и въ Централния; но той заема тѣй сжщо доста голѣми пространства и на югъ отъ Старопланина. Въ последната областъ Сенонътъ се представлява съ атурски подкатъ, който ясно се подраздѣля на два: *Кампански* (Campanien) и *Мастрихски* (Maestrichtien) подката. На западъ отъ Софийската котловина доста добре е развитъ и Гозавския фациесъ.

### а) Северо-европейски типъ.

#### 1. Доленъ Сенонъ (Emscherien).

Долниятъ Сенонъ съставенъ отъ пѣсчници, пѣсци, варовити пѣсчници, пѣсчни варовици и пѣсчно-глинени варовици, освенъ въ Шуменското плато открива се още и въ по-голѣмата плоска възвишеностъ, която се простира отъ с. Мадара къмъ Провадия и по на изтокъ.

Около Шуменъ пластоветъ на Долния Сенонъ или Емшерския подкатъ, начеватъ съ ситнозърнести кварцови пѣсчници, въ които се забелязватъ и по нѣщо глауконитни зрънца. Тия пѣсчници обикновено сж свѣтли, но въ нѣкои пояси тѣ сж и ужълто боядисани. Слабо сцементиранитѣ съ калциевъ карбонатъ скали, се трошатъ лесно и разпадатъ въ бѣлъ кварцовъ пѣсъкъ, обаче между тѣхъ се забелязватъ и по-твърди пѣсчници въ банки, малко или много дебели. Понеже пѣсчниците не сж на всѣкаде еднакво твърди, то върху вертикалнитѣ разрѣзи могатъ да се видятъ извѣстни зони, украсени съ разни ерозивни форми. Изобщо твърде неправилно се измѣняватъ мекитѣ съ по-твърдитѣ пѣсчни слоеве. Па и съставътъ имъ не остава винаги единъ и сжщъ; въ едни има по-голѣмъ процентъ калциевъ карбонатъ, а въ други—по-малкъ; сжщото може да се каже и за глауконитнитѣ зрънца. Въ извѣстни хоризонти на пѣсчниците фосилитѣ сж рѣдкостъ, а въ други тѣ сж изобилни; между тѣхъ най-често се забелязватъ: *Cida-*